

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Det ærede Medlem opfastede et Spørgsmaal, som med Føje kan opfastes, om Kommunal-loven tilstedes Kommunerne at tage Beslutning og Ministeren at bekræfte Beslutning om Tilskud til Jernbaneanlæg. Det ærede Medlem vil vide, at dette Spørgsmaal er af Administrationen besvaret bekræftende. Det forbauser mig imidlertid noget, at det ærede Medlem vil opfaste det Spørgsmaal, da det ærede Medlem sikkert har været med til at stemme for adskillige Jernbanelove, hvor Lovgivningsmagten ligefrem har forudsat Tilskud fra Kommunerne. Altsaa, selv om der ikke er taget saadan udtrykkelig Beslutning, som det ærede Medlem kræver, skjønner jeg ikke rettere, end at det er bestemt forudsat, at der maatte komme saadanne Tilskud til Stede. Altsaa den Gang havde det været Tiden til at gjøre deslige Betænkelse-heber gjældende. (Afbrydelse af Berg.) Ja, maaske det ærede Medlem gjorde dem gjældende som sit personlige Standpunkt eller nu gjør det . . . (Berg: Ja, desværre!) . . . Der er maaske nogen Sandhed i dette „desværre“ fra det ærede Medlem, men jeg paastaar kun, at det var ikke Thingets, ikke Rigsdagens, ikke Lovgivningsmagtens Standpunkt. Jeg kan ikke begribe, at det ærede Medlem kan sige, at Sogneraadetsformanden skulde kunne forføre Sogneraadet. Efter det ærede Medlems Recept maatte det jo være Sogneraadet, som siger Sogneraadets Formand, hvordan det skal være. Sogneraadets Formand har kun at fuldbyrde Sogneraadets Beslutninger. Jeg antager, at det ærede Medlem absolut maa hævde, at Sogneraadet beherster Formanden og Vælgerne til Sogneraadet dette, saaledes at Sogneraadet ikke kan beslutte Noget, som ikke er i Overensstemmelse med Vælgerne's Ønske.

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høg Sbro): Under Forsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Den ærede Minister har misforstaaet mig, naar han talte om Sogneraadetsformanden som den afgjørende, det talte jeg ikke om. (Afbrydelse af Indenrigsministeren [Singer Slev]). Det, jeg talte om, er, at under Forberedelserne er Sogneraadetsformanden — eller et af Sogneraadets Medlemmer — fiffig nok til at kunne være ledende overfor de enkelte Sogneraadetsmedlemmer og de enkelte Mænd, som af forskjellige Grunde sætte særlig Pris paa den

Bane, og det er det saa, man har denne Straatrækning, jeg bestrev. Den ærede Minister kjender utvivlsomt godt saadanne Forhandlinger og veed, hvorledes de gaa til. Det gaar ikke saaledes til, at Resultatet bliver, at man siger, at det er rimeligt, at den Kommune, der har særlig Fordel af Banen, betaler saa og saa meget til den, hvis det skal være retfærdig fordelt, men Resultatet bestemmes af, hvor snilde de Kræfter ere, som ere medvirkende ved Forberedelserne, og derfor har jeg gjentagne Gange advaret det høie Thing imod at anerkjende den Slags Beslutninger, der her foreligge som Grundlag for saadanne Lovforslag. Jeg har hævdet, at Lovgivningsmagten har Ret til at fastsætte, hvilke Kommuner der skulde betale og med hvilke Andele, fordi det er et Spørgsmaal, der ikke efter den kommunale Lovgivning hører ind under Kommunens egen Bestemmelse. Det vil jeg dog ikke videre drøfte, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det var en Misforstaaelse med Formanden; det Forhold kjende vi jo altfor godt, og jeg vil saaledes sige, at naar vi ved Alssens-Jaalborg-Banen vare med til, at Kommunerne og Private maatte bidrage saa og saa Meget, saa er det tvivlsomt, om disse Bestemmelser vare komne i Orden, hvis man ikke havde haft saa formaaende Mænd som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) og hans Embedskolleger i Odense, til at virke derved, og Tilskudene ere da egentlig ogsaa meget ulige fordelte, fordi Folkethinget ikke vilde tage det paa sig at sige: Efter Nytten af den Bane fordeles Tilskudene paa den Maade.

B. Petersen: Ja, jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har talt nogle Ord til Fordel for Hillerød-Frederiksværk Banen, og at den ærede Minister, saavidt jeg kunde opfatte ham, udtalte, at han ikke havde Noget imod, at tage denne Hillerød — Frederiksværk Bane med, naar det kunde ske paa de samme Vilkaar, de samme Betingelser, som Tilfellet var, da Banerne vare forelagte sidst i Folkethinget. Hvorvidt disse Betingelser endnu ere til Stede, hvorvidt Beboerne ville bringe samme Offre som den Gang, skal jeg ikke udtale mig bestemt om, men jeg vil blot tillade mig at henstille til den ærede Ministers Overveelse, naar der bliver alvorlig Tale om Baneanlæg i Nordjylland, om da denne Bane burde stilles frem som Nr. 1, eller om der ikke skulde være en anden Linie, som burde foretraktes. Jeg tillader mig at tro, at hvis det nu skulde konstateres, hvor-